

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Darnói Ügyvédi Iroda, (ügyintéző: dr. Darnói Norbert ügyvéd) által képviselt **felperesnek** a dr. Bagoly Beáta ügyvéd által képviselt **alperes** ellen sajtó-helyreigazítás iránti perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. július 31.napján kelt P.20.637/2008/5.számú ítélete ellen az alperes részéről 6.sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, az alperes helyreigazításra kötelező közlemény szövegéből mellőzi a következő szövegrészt: „felperes” munka nélkül veszi fel fizetését, valamint(…).”

Mellőzi az alperesnek az állam javára az APEH Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatósága Illeték Főosztálya felhívásában megjelölt módon és számlájára megfizetendő feljegyzett elsőfokú eljárási illetékben való marasztalását.

Köteles a "A" Kft. megfizetni az állam részére az APEH felhívásában megjelölt módon és számlájára 22.500,- (Huszonkettőezer-ötszáz) forint feljegyzett elsőfokú eljárási illetéket.

A kérelemre a felperes részére visszatérítendő eljárási illeték összegét 22.500,- (Huszonkettőezer-ötszáz) forintra leszállítja.

Ezt meghaladóan a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Köteles az "A" Kft. 15 napon belül megfizetni a felperes részére 10.000,- (Tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az állam részére az APEH felhívásában megjelölt módon és számlájára megfizetni 8.000,- (Nyolcezer) forint, továbbá köteles a "A" Kft. az állam részére ugyanilyen módon megfizetni 16.000,- (Tizenhatezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság az ítéletében kötelezte az alperest, hogy a **"B"** című közéleti hetilap 2008. április 3-án megjelent ... évfolyam ... számában ...című rovat 3. oldalán **"C"** újságírótól ... címmel megjelent újságcikk szedésmódjának megfelelően tegye közzé az alábbi sajtó-helyreigazító közleményt oly módon, hogy a sajtó-helyreigazító közleményt tartalmazó lapszám első oldalán is szerepeljen utalás a lapszám 3. oldalán megjelenő sajtó-helyreigazító közleményre:

Sajtó-helyreigazító közlemény

A **"B"** című ... hetilap 2008. április 3-án megjelent ... évfolyam ... számában a ...rovat ... oldalán **"C"** újságírótól ... címmel megjelent újságcikk „...” alcíme valós tény hamis színben tüntet fel, és valótlanok a cikknek azok az állításai, hogy felperes munka nélkül veszi fel a fizetését valamint a város két választott vezetője nem tud egymással dolgozni és **felperes** jutalmát a közgyűlés szavazta meg.

A valóság ezzel szemben az, hogy felperes adott feladatok ellátását végzi, és jutalomban a polgármester részesítette.

Valótlan az újságcikknek a gyakorlatilag hazugnak minősítette kifejezésben megnyilvánuló tényállítása is.

A valóság ezzel szemben az, hogy felperes a „.... cáfolata” kijelentést használta.

A keresetet ezt meghaladóan elutasítva kötelezte az alperest az állam javára 45.000,- forint feljegyzett eljárási illeték megfizetésére azzal, hogy a felperes részére 45.000,- forint eljárási illeték visszatérítésének van helye.

Ezt meghaladóan akként rendelkezett, hogy a perrel felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy önmagában az alperesnek az a hivatkozása, hogy a per tárgyát képező újságcikk véleményt közöl, nem eredményezi a felperesi kereseti kérelem elutasítását, hiszen az újságírói vélemény és értékítélet is szolgálhat sajtó-helyreigazítás alapjául, ha ez a

vélemény (értéktétele) valótlan tényen alapul, vagy való tény hamis színben tünteti fel.

A felperes sajtó-helyreigazítási kérelme nem csak az újságcikk egy-egy határozottan megjelölt mondatára, kifejezésére koncentráltan fogalmazódott meg, hanem az újságcikk egészére utalva általánosságban is kifogásolta, hogy az rá nézve valótlan tényállítást tartalmaz, ezért a bíróságnak az újságcikk egészét tekintve is értelmeznie kellett azt, mi volt a sajtó-közlemény mondanivalója és az újságolvasó a cikk alapján levonhatta-e a felperes által kifogásolt tényekkel kapcsolatos következtetéseket, mert a vélemény formájában kifejezett burkolt tényállítások is megalapozzák a sajtó-helyreigazítást.

A megyei bíróság ezt a szempontot követve végezte el a felperes által meghivatkozott, a cikk egyes, a felperes által kifejezetten is kifogásolt részeinek az értékelését.

A felperes által a keresetben kifogásolt és az ítéleti tényállás 1. pontja alatt számba vett tétellel kapcsolatban rögzítette, hogy a cím önmagában nem elegendő egy következtetés levonására, mert az csak utal a közlemény tartalmára.

A „nem kis fizetés” kifejezésben szereplő „nem kis „ szavak értéktétele fejeznek ki, hiszen az újságcikk később konkrét fizetési adatokat is közölt, ezért sajtó-helyreigazítás alapjául nem szolgálhat, az újságcikk egészéből pedig az tükröződik, hogy ez a kifogásolt rész a felperestől történt hatáskör megvonás előtti helyzetre vonatkozott, amely helyzetre az a tényállítás valós volt.

A „fizetés és jutalom játszótéravatásokért” alcím azonban valós tény hamis színben tüntet fel, mert úgy „kissé túlzó” illetve úgy „sűrit”, hogy a felperesnek a polgármestertől származó helyettesítési, képviselői feladataira még csak nem is utal, ami sajtó-helyreigazítást alapoz meg.

2. pont :

A felperes személyes előadása szerint ő négy havi jutalomban részesült, így az újságcikknek ez a tényállítása valós, de ebben az összefüggésben nem minősül lényegtelen tévedésnek az alperes részéről, hogy a négyhavi jutalomban a felperest nem a közgyűlés, hanem a polgármester részesítette, még annak ellenére sem, hogy az nem volt vitatott tény a perben, hogy a közgyűlésben az újságcikkben megnevezett politikai erő van többségben.

3.pont:

A sajtóperben az alperesi sajtószervet terhelő valóságbizonyítási kötelezettség alapján a hivatkozott ... újságcikkek bizonyítékként történő becsatolásával a bíróság vizsgálni tudta a per tárgyát képező újságcikkek az alperes által meghivatkozott cikkekre visszavezetett valóságtartalmát.

Nem tette ugyanakkor a perbeli jogvita tárgyává a felperes az alperesi sajtócikkek azt a részét, amely a ... sajtóvita kapcsán a felperes részéről a polgármester szavahihetőségének kétségbe vonását megfogalmazó állítását tartalmazta, hiszen ezt a cikk-részt konkrétan nem szerepeltette kereseti kérelmében, sajtó-helyreigazítási igényének általános indokai pedig ezt az elemet nem tartalmazták, így a per tárgyát képező cikkek ezt a hivatkozását való tényként kellett a bíróságnak elfogadnia.

Sajtó-helyreigazítást alapoz meg, mint valótlan tény-közlés az, hogy az újságcikkben a gyakorlatilag hazugnak minősítette kifejezéssel egy tényállítás szerepelt, de az újságcikknek ez a tényállítása csupán a „nem hiteles számomra **polgármester** cáfolata" felperesi kijelentésen alapul.

4.1-4.2-4.3 pont:

A felperes által a 4.3. alatt megjelölt szövegtartalom a per tárgyát képező újságcikkben nem ott helyezkedik el, ahol a 4.1 és a 4.2 pontok szerinti szövegrészek, hanem egy más szöveggörnyezetben és a helyes szöveggörnyezetben elhelyezett 4.3 pont szerinti szövegrész csak arra vonatkozik, hogy a polgármester és az alpolgármester között megbomlott kezdeti összhang miatt nem tudnak ők egymással dolgozni, amit a hatáskör-megvonás is kifejezett.

A 2008. március 27-i közgyűlési jegyzőkönyvben szereplő polgármesteri kijelentés szerint az elmúlt időszakhoz hasonlóan a jövőben is adott feladatkörök ellátását végzi az alpolgármester, tehát vannak megbízásai, nem tétlenkedik.

Sajtó-helyreigazítást alapozott meg, ezért mint valótlan tényközlés az ezt követően megjelent újságcikknek az a tényállítása, hogy a város két választott vezetője nem tud egymással dolgozni, hiszen az adott feladatok ellátására vonatkozó polgármesteri kijelentés ezt a sajtóközlést cáfolta.

A felperes által hivatkozott, a per tárgyát képező lapszám 8. oldalán található, „Újratárgyalják az alpolgármesteri feladatokat is” elnevezést viselő cikknek felperes alpolgármester jog- és hatásköreinek esetleges visszaadására vonatkozó újságírói kérdést érintő azon része, amely szerint felperesnek már eddig is komoly feladatokat adott a polgármester, önmagában csak azt a tényt bizonyítja, hogy a felperes kapott a polgármestertől feladatokat, mert azt nem tartalmazta ez a cikk, hogy mit értett a polgármester komoly feladatok alatt, így önmagában a komoly feladat kifejezésben használt „komoly” jelző csak értékítéletnek minősül, és nem zárja ki, hogy ebbe a körbe azok az egyedi és eseti megbízások tartoztak, amelyek a perben a felperes által megnevezésre kerültek, de ebből az még nem következik a megyei bíróság álláspontja szerint, hogy a perbeli újságcikkben használt „látszatszerű feladatok” kifejezés tényközlés és nem értékítélet lenne.

Ugyancsak nem látta alkalmasnak a felperes által hivatkozott 2008. január 30-i újságcikket az alperesi állítás valóságtartalmának megdöntésére a megyei bíróság, hiszen az ebben az újságcikkben szereplő „dolgozik” kifejezés tartalma ott sem volt kifejtve, így abba beletartozik az egyedi és eseti jellegű megbízások ellátása.

A megyei bíróság álláspontja szerint a P.20.637/2008/3. szám alatti, a polgármester aláírásával ellátott, a felperes kérésére és a polgármester tanúként történt idézéséhez kapcsolódóan készült nyilatkozat okirati bizonyítéknak minősült, amely okirat tartalmazta - egyebek mellett -, hogy a felperes „... rendszeresen részt vett és személyesen képviselte a városvezetés álláspontját az önkormányzat több bizottságának ülésén, illetve azok rendezvényein...”.

Egy önkormányzati bizottsági rendezvényen történő részvétel pedig protokolláris jellegű, vagyis a nyilvánosság előtti megjelenést jelenti, és a polgármesteri nyilatkozat a felperes által ellátott feladatok között a felperesi kereseti kérelemben szereplő feladatokat tartalmazta, amely feladatokat maga a felperes is egyedi és eseti megbízásoknak minősített.

A 2008. március 28-i sajtótájékoztatóról történt alperesi tudósítás a per tárgyát képező újságcikk kapcsán nem törte át az alperest terhelő valóság-bizonyítás feltétlen érvényesülésének elvét, de bizonyítékként értékelhető volt.

Rögzítette a megyei bíróság, hogy ha egy újságcikk megjelenik, függetlenül attól, hogy nyilatkozaton alapul-e vagy sem, a tényállításaiban valósnak kell lennie és nem tüntethet fel valós tényeket hamis színben, ugyanakkor az a peres felek által sem vitatott tény volt a perben, hogy az újságcikk

megjelenésére úgy kerül sor, hogy ahhoz kapcsolódóan a közszereplőnek minősülő felperes nem tett aktuális nyilatkozatot.

Az előbbieken kifejtettek szerint a megyei bíróság álláspontja az volt, hogy ezért a felperesnek a per tárgyát képező újságcikk egy-egy határozottan megjelölt részére, mondatára koncentráltan megfogalmazott helyreigazítási kérelme részben alapos volt.

A megyei bíróság álláspontja szerint az újságcikk egészének értelmezése nem vezetett arra, hogy az újságolvasó a cikk alapján a felperes által kifogásolt tényekkel kapcsolatos következtetést vonhatná le, mert ez a cikk a 2008. április 3-i helyzetre vonatkoztatva is helytálló volt abban a részében, hogy az alpolgármestertől visszavett jog- és hatáskörökre vonatkozó polgármesteri döntést követően a felperes részére biztosított eseti és egyedi jellegű megbízások terjedelme a jog- és hatáskör megvonást megelőző alpolgármesteri feladatok terjedelméhez képest kisebb mértékű annak ellenére, hogy a felperes fizetése nem tükrözi az ellátott egyedi és eseti jellegű megbízások terjedelmének az újságíró véleménye szerinti megfelelő mértékét, amely álláspont ugyancsak az újságírói vélemény szintjén értékelhető úgy, hogy ez nem felel meg a március 15-i polgármesteri beszédben vázolt összefogásnak.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, az ítélet részbeni megváltoztatása, a kereset teljes elutasítása iránt.

Megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait előadta, hogy az újságcikk arról szól, hogy a polgármester a felperes jogköreit megvonta - azt a cikk megírásakor sem állította vissza - ezt követően pedig egyedi eseti megbízásokat adott a részére. Ez a tény azonban nem befolyásolja felperes fizetését. Az újságíró szerint - tényszerűen - a kevesebb és kisebb fajsúlyú munkáért kevesebb pénz járna, még ha ez nem is jogi, hanem „csak” erkölcsi kategória. A közlemény tehát a maga egészében, összefüggésében megfelel a valóságnak az egyes, az egészhez képest jelentéktelen részlet pedig nem szolgálhat alapul helyreigazításra.

Ugyanis a felperes által állítottan elvégzett feladatok: a Megyei Területfejlesztési Tanács ülésein és a Szigetköz-felsődunamenti Térségi Fejlesztési Tanács ülésein való részvétel, gazdasági társaságban tulajdonosi jogok gyakorlására való felhatalmazás, lakossági panaszok fogadása, önkormányzat több bizottságának ülésén való részvétel és a városvezetés álláspontjának képviselése, egyéb eseményeken való részvétel, autóbusz tömegközlekedés vonalhálózata módosításának előkészítése volt.

Az alperes álláspontja szerint már önmagában annak is jelentősége van, hogy korábban hatáskörei voltak a felperesnek, amely egy lényegesen szélesebb kört fog át, mint a későbbi „csupán” feladatok.

A cikk így való tényeket illetve olyan újságírói véleményt tartalmaz, amelyek szintén a valóságon alapulnak, nem tüntetnek fel valós tényt hamis színben, ezért a cikk nem szolgálhat sajtó-helyreigazítás alapjául.

Az ítéleti tényállás 1. pontjához kapcsolódóan kifejtette, hogy álláspontja szerint a felperes által sérelmezett alcím nem tartalmaz valótlan elemet, és a való tényeket sem tünteti fel hamis színben.

2.pont :

Továbbra is fenntartotta azt az álláspontját, miszerint az, hogy a közgyűlés vagy a polgármester szavazott-e meg jutalmat a felperes részére, a sajtó-helyreigazítást tekintve irreleváns, még akkor is, ha a szerző a közgyűlést, az azt alkotó politikai erő feltüntetésével jellemezte, mivel köztudomású, hogy a polgármester is FIDESZ-es támogatottságú. E körben csupán az releváns, hogy a felperes valóban részesült-e jutalomban, ezt pedig elismerte.

A tanúként meghallgatott újságíró előadta, hogy tévedett, amikor a jutalmat megszavazónak a közgyűlést jelölte meg a cikkben, de ez önmagában nem ad alapot sajtó-helyreigazításra.

A közvéleményt az befolyásolná, ha az bizonyosodott volna be, ha például egyáltalán nem kapott volna jutalmat a felperes, vagy azt - jelentősen - más összegben kapta volna, mint amit az újságcikk állít esetleg, ha azt más személytől, szervezettől kapta volna, teljesen függetlenül az alpolgármesteri tevékenységétől.

3. pont:

Megismételte azon álláspontját, hogy a „gyakorlatilag hazugnak nevezett” egyenértékű a „nem hiteles számomra” állítással. A felperes nem vitatta, hogy a fenti állítás tőle elhangzott volna, erre nézve az újságcikkeket is csatolta az alperes, a bíróság ezért ezt - helyesen - valónak fogadta el.

A mondatban kiemelt szerepe van a „gyakorlatilag” szónak, aminek jelentése: tulajdonképpen, burkoltan, ezt a bíróság nem vette figyelembe.

Az újságírónak egyébként nincsen olyan kötelezettsége, hogy egy információt pontosan, szó szerint használjon fel. Használhatja annak szinonimáját is, ezzel nem sérülhet a valóság követelménye.

4.1-4.2-4.3 pont:

Megfelel a valóságnak, hogy a polgármester a felperes valamennyi jog- és hatáskörét visszavette és azóta többnyire protokolláris jellegű egyedi és eseti megbízásokat ad számára, ezeket a felperes sem vitatta.

A „gyakorlatilag munka nélkül veszi fel a fizetését” állítás pedig azért felel meg a valóságnak, mivel a felperes ugyanazon pénzért jóval kevesebb feladatot lát el; egyébként alperesi álláspont szerint ez is az újságíró értékítéletét fejezi ki, ami minden bizonnyal megegyezik a közvéleménnyel.

Azt, hogy a város két vezetője nem tud egymással dolgozni, önmagában bizonyítja a hatáskör megvonás felperes által kétségbe nem vont ténye.

Álláspontja szerint a polgármesternek a per anyagává tett „levelét” nem lehetséges a bizonyítékok között sorra venni, hiszen a polgármester tanúként való meghallgatását alperes indítványozta, aki a megjelenés alól kimentette magát, de egy nyilatkozatot csatolt, ezen nyilatkozatát a tanú a felperes kérésére adta. Aki tanúkénti idézést kapott, annak elsősorban meg kell jelennie a bíróság előtt, vagy pedig - ha eljönni nem áll módjában - írásbeli tanúvallomást kell tennie, amiből kitűnik a tanúvallomással kapcsolatos törvényi követelmények ismerete. Aggályos az is, hogy a tanúként idézett személy az ellenfél „kérésére” adta ki nyilatkozatát.

Nem állítja a cikk, hogy csupán protokolláris feladatokat látna el a felperes. Bizonyítást nyert, hogy nem felelhet meg a valóságnak, hogy a felperes ugyanazon tevékenységeket látná el, mint amelyekért az eredeti fizetését kapta.

Azt, hogy a polgármester nem tud és nem kívánt együtt dolgozni a felperessel, a bizonyítékok cáfolják. Az hogy az alpolgármesterek nem csak írásban, hanem szóban is kapnak feladatokat, nem jelenti azt, hogy a hatáskörét a polgármester a felperesnek ne vonta volna meg. A polgármester ugyanazon feladatokat sorolja fel, ugyanabban a sorrendben a felperes kérésére, amik a keresetben ugyanebben a sorrendben szerepelnek.

Kiemelt fontosságúnak látta a 2008. március 28-i sajtótájékoztatót - amelyen a cikk írója részt vett és e körben kérdést intézett a polgármesterhez - hiszen

ekkor arról értesült, hogy a felperes helyzete a hatáskör megvonás óta abban az értelemben nem változott, hogy még ekkor is eseti, egyedi feladatokat látott el, a közeljövőben tisztázni kell, mely feladatai lesznek ezután.

A vitatott újságcikk 2008.április 3. napján jelent meg - a fenti sajtótájékoztató óta nem volt újabb tájékoztató - és bár a tanú azt vallotta, hogy az ő elemző cikkéhez nem használta fel a március 28-i tájékoztatón elhangzottakat, a támadott cikkben mégis „leellenőrzött” információk jelentek meg. Maga a cikkíró tanú személyesen kérdezte a polgármestert a felperes jog- és hatásköréről, amely kérdésre olyan választ kapott, amely alátámasztotta a „Hatáskör nélkül még három évig” aktualitását, valóságát. Mindezek alapján a bíróság indokolása az alperest ennek ellenére terhelő bizonyítási kötelezettség tekintetében nem helytálló.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet megfellebbezett rendelkezéseinek helybenhagyására irányult.

Szintén megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait előadta, hogy az alperes utóbb próbálja olyan színben feltüntetni a közleményt, mintha az a maga egészében és összefüggésében megjelent volna a valóságnak a megjelenésekor.

A cikk bizonyos részeiben kifejezetten állította, összefüggésében pedig azt sugallta, hogy gyakorlatilag munka nélkül, pusztán protokolláris feladatok ellátásáért veszi fel a fizetését a felperes, az alperes utóbb már a bírósági eljárás során nem magyarázhatja meg, hogy véleménye szerint miről szól az újságcikk.

A jelen per eldöntése szempontjából lényegtelen az is, hogy milyen korábbi, az alperes által felsorolt cikkek és milyen tartalommal jelentek meg. A korábban megjelent cikkek periratokhoz történő csatolása nem bizonyítja a 2008. április 3. napján megjelent cikkben írtak valóságát. Ugyanígy nem alkalmas a cikk szerzőjének vallomása sem annak bizonyítására, hogy az általa leírtak valósak lennének. Az alperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, a polgármester írásbeli nyilatkozata nélkül is a keresetnek helyt adó döntésre kellett volna jutnia a bíróságnak. Ugyanakkor e nyilatkozat bizonyítékként figyelembe vehető, egyértelműen alátámasztja a cikkben írt és a felperes által vitatott állítások valótlanságát.

Az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§./3/ bekezdése értelmében a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között felülbírálvá megállapította, hogy a fellebbezés részben, az alábbiak szerint alapos:

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság a Győri Ítéltábla Pf.I.20.217/2008/3.számú végzésében foglalt iránymutatásnak lényegében eleget téve, a sajtó-helyreigazítási perekre irányadó speciális eljárási és bizonyítási teherbeli szabályok figyelembevételével a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően helyesen, okszerűen, összességében értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetése azonban kisebb részt téves.

Osztja az ítéltábla azt a fellebbezési érvelést, hogy az elsőfokú ítéleti tényállás 4.2. pontjában foglalt az a kitétel, miszerint „...gyakorlatilag munka nélkül veszi fel közpénzekből finanszírozott fizetését” véleménynek minősíthető, és mint ilyen, sajtó-helyreigazításra nem ad alapot.

A cikk egészének vizsgálatából ugyanis megállapítható, hogy a cikk nem állítja, hogy a felperes egyáltalán nem végez munkát, hanem azt, hogy „...aki ezért nem végzi azt a munkát, amire eredetileg megállapították.” A továbbiakban pedig tartalmazza, hogy eseti, egyedi megbízásokat ellát, rendezvényeken képviseli a polgármestert, menetrendet vizsgál felül, ennek tükrében pedig a kifogásolt kitétel nem jelent mást, minthogy az újságíró minősítése e körben az, hogy ezen feladatok ellátása nem áll arányban a hatáskör megvonásokat követően is változatlan felperesi javadalmazással. (értékkitétel)

Ezért az ítéltábla ebben a körben mellőzte a helyreigazítást.

Osztja a fellebbezési érvelést az ítéltábla a „polgármesteri levél” bizonyító erejével kapcsolatban is, ugyanis a Pp.197.§. (2) bekezdése szerinti következmény csak a Pp.196.§. (1) bekezdése szerinti alakiséggel rendelkező - azaz a teljes bizonyító erejű - okirathoz kapcsolódik, ilyennek pedig a „polgármesteri levél” nem minősíthető.

Nem hagyható figyelmen kívül az a tény sem, hogy a polgármester a nyilatkozatot a felperes kérésére adta ki, nem helyettesíti a tanúvallomást.

A fentiek alapján az ítéltábla ezért a megjelölt iratot a bizonyítékok közül kirekesztette.

Ugyanakkor ezen irat figyelembevétele nélkül is megállapítható, hogy a többi fellebbezett tétel vonatkozásában okszerűen következtetett a megyei bíróság, hogy azok állításnak és valótlanak minősülnek, e körben az ítéltábla utal a megyei bíróság ezen tételek vonatkozásában kifejtett helyes indokaira, azzal a kiemeléssel (elsőfokú ítéleti tényállás 3.pont) hogy a „nem hiteles

számomra" szövegű és valóban elhangzott nyilatkozat nem azonos fogalom és nem is egyenértékű a vitatott „gyakorlatilag hazugnak nevezte” állítással. Az előbbi a felperesnek a polgármesteri nyilatkozattal kapcsolatos azt a véleményét tükrözi csak, hogy a nyilatkozat számára nem elfogadható, ezzel nem vonta kétségbe a polgármester szavahihetőségét, mint amit a kifogásolt közlés állít.

Tévesen kötelezte a megyei bíróság az alperesi szerkesztőséget perköltség - a feljegyzett eljárási illeték - viselésére:

Kétségtelen tény, hogy a 7/1972.(XI.28.) IM. számú rendeletet a 2007.évi LXXXII. törvény 1.§. (2) bekezdése 2008. január 1.napjától kezdődő hatállyal hatályon kívül helyezte, azonban a hatályon kívül helyezett IM. rendelet 18.§-a a sajtószerv alapítójának költségviseléséről szól. Ennek indoka az volt, hogy az alperesként perelhető sajtószervek nem mindegyike bír jogképességgel (így például a jelen perbeli alperesi szerkesztőség). Ezek perbeli részvétele a Pp.343.§-ának (1) - (3) bekezdésén alapul, s marasztalásukra csak a helyreigazítási kötelezettség tekintetében kerülhet sor, perköltség viselésére azonban nem kötelezhetők, mivel jogképesség hiányában végrehajtás alá vonható vagyonnal sem rendelkeznek. Amennyiben a bíróság a jogképességgel nem rendelkező szerkesztőséget kötelezné a perköltség megfizetésére, úgy az ítélet ezen rendelkezése végrehajthatatlan volna. A bírói gyakorlat azonban nem csupán a sajtószervet alapító személyt tette - ami a 7/1972.(XI.28.) IM. számú rendeleten alapult - még perben állása nélkül is a költségviselési kötelezettség alanyává, hanem a jogképességgel rendelkező kiadót is. Ugyanis az 1986.évi II.törvény 8.§.(2) bekezdése szerint a kiadáshoz szükséges személyi és tárgyi feltételeket (ebben tárgyi és anyagi eszközöket) a kiadó biztosítja. Ezen felül pedig az 1986.évi II. törvény 7.§. (2) bekezdése alapján - annak ellenére, hogy a lapalapítót kifejezetten megnevező IM. rendelet hatályon kívül helyezésre került - a lapalapító is kötelezhető költségviselésre a St.18.§. (1) bekezdésének a közvetítésével.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§. (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatta és a feljegyzett eljárási illeték viselési kötelezettség mértékét az egyenlő arányúvá vált elsőfokú pernyertességi-pervesztességi arányokhoz igazította és alperesi oldalról annak megfizetésére az alperesi kiadót kötelezte.

Az alperesi fellebbezés csupán 1/3 arányban volt sikeres, így az alperesre terhesebben, 1/3-2/3 arányban kötelesek a felek a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték viselésére, továbbá az alperes a fellebbezése eredménytelensége arányában köteles a felperes fellebbezési eljárásban

felmerült jogi képviselési díjból álló perköltsége megfizetésére (Pp.81.§. (1) bekezdés, 6/1986.(VI.26.) IM. számú rendelet 13.§. (2) bekezdés).

Győr, 2008. évi szeptember hó 4. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
sk.
a tanács elnöke

Dr. Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária
bíró